

[A. Chr. Christensen.]

hvad de slet ikke gør nu. Nu siger Dr. Blegvad nok, at Fiskene vandrer ind igennem Thyborøn Kanal, men der staar en lang Artikel i „Dansk Fiskeritidende“, hvori en Fisker gør gældende, at der kan vandre lige saa mange Fisk ud af Kanalen, som der kan vandre ind, og det er nok ogsaa Forholdet. I alt Fald kan de Rødspætter, man sætter ud ved Thisted Bredning, fiskes igen ved Hanstholm, saa det viser sig altsaa, at de kan gaa ud af Fjorden ogsaa.

Naar Fiskeriet oppe i Limfjorden har holdt sig, som det har gjort, skal vi heller ikke glemme, at der er blevet udplantet for mange Tusinder Kroner Fisk i Limfjorden, og det er aarligt. Se, naar vi gaar et eller to Hundrede Aar tilbage i Tiden, saa ser vi, at der var ingen, der dengang tænkte paa at udplante Fisk i Limfjorden, det var ganske unødvendigt. De gamle fortæller — endogsaa de meget gamle hjemme hos os — har fortalt mig som Dreng, at der var saa mange Fisk i Fjorden, at de kunde gaa ud og tage dem i en almindelig Høkurv. Nu fisker de ganske vist meget stærkt, men det er vist rigtigt, som Dr. Blegvad ogsaa antyder, at man burde ikke fiske saa stærkt i Fjorden. Deri tror jeg ikke, der vil blive nogen Uoverensstemmelse mellem Doktoren og mig.

Det blev udtalt af begge de to højtærede Ministre, at Limfjorden stadig er Landets rigeste Fiskevand, og det er rigtigt. Men Grunden hertil er, at man saa at sige har fisket alle vore Indvande op, de er næsten fisketomme alle sammen. Der er jo lidt tilbage i Limfjorden endnu, og det vil vi ønske at bevare for den fattige Fiskerbefolkning, som bor deroppe, og for hvem det betyder saa overordentlig meget, at den kan faa Lov til at bevare Fiskeriet.

At der har været Fiskeri i Limfjorden ogsaa i tidligere Tider, vil jeg lige nævne. I 1832 var der mellem Hals og Løgstør ca. 15 000 Nedgarnskroge, og der var 2 000 Mennesker beskæftiget ved Fiskeriet paa det Stykke af Fjorden. Naar man læser i de Fiskeriberetninger, som er afgivet — og de er overordentlig interessante og gode at faa Forstand af —, vil man se, at der har været en overordentlig Rigdom af Fisk i Limfjorden, og at en stor Mængde Mennesker har været beskæftiget ved Fiskeriet. Der har til Tider været mellem 5 000 og 6 000 Mennesker beskæftiget ved Fiskeriet dér. Ja, det var endogsaa saadan, at man skrev deroppe, at de allerfleste Mennesker dér fødtes med en Fiskersjæl. De fødtes

som Fiskere, de levede som Fiskere, og de døde som Fiskere.

Desværre er det gaaet saadan, at med alle de tre Kommissioner, der har været nedsat angaaende Fiskeriforholdene i Limfjorden og i det hele taget om beskyttende Foranstaltninger i Limfjorden, at de har beskæftiget sig saa overordentlig lidt med Fiskeriet. Det tror jeg er en stor Fejl. De har altsaa godt nok paapeget, hvordan det har været, og hvad der var det rigtige. Men de er desværre alle sammen gaaet hjem og har gjort det gale.

Endelig ønsker jeg at sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg er fuldkommen enig med ham i den Betragtning, han gjorde gældende med Hensyn til Afvandingsforholdene inden for de to store Digelag, vi har. Det er jo en kendt Sag, at disse Afvandingsforetagender altid koster flere Penge, end egentlig Jordens Værdi betinger. Der er vist ikke foretaget kunstig Afvanding noget Sted, uden at der er tabt mange Penge paa det. I 1929 var det vistnok saadan, at vi havde haft Interesse i ogsaa at gaa til en Afvanding, men eftersom Forholdene blev forværret, har vi ikke kunnet komme i Gang med dette. Jeg synes, det er godt og overordentlig prisværdigt, at Befolkningen deroppe har baaret de umaadelig store Byrder, den har, og derfor tror jeg, det er klogest at se Tiden an og først søge at komme af med den Gæld, vi har. Det, vi ved, hvis vi foretager Afvanding, er, at vi binder os til Udgifterne; det, der er det uviste, er Indtægterne, det vil sige det, der skal vokse paa Jorden.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det for at rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han har stillet sig velvillig over for de til ham rettede Henvendelser om et yderligere Tilskud til Hedens Opdyrkning. Den højtærede Minister udtalte i Gaar sin Forundring over, at jeg havde ønsket en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, samtidig med at jeg krævede et større Beløb til Hedeopdyrkning, idet Ministeren ikke forstod, hvorledes det skulde være muligt at imødekomme begge Dele. Jeg synes nu ikke, det kan være vanskeligt; jeg mener, man har Lov til at kræve et mindre Beløb til et godt Formaal, samtidig med at man ønsker en Nedsættelse af de store og tyngende Ejendomsskatter. Jeg